

KOMISJA EUROPEJSKA

DYREKCJA GENERALNA DS. PODATKÓW I UNII CELNEJ

DYREKCJA GENERALNA DS. HANDLU

DYREKCJA GENERALNA DS. ROLNICTWA I ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

DYREKCJA GENERALNA DS. GOSPODARKI MORSKIEJ I RYBOŁÓWSTWA

Bruksela, 20 stycznia 2021 r.
REV2 – zastępuje zawiadomienie
(REV1) z dnia 15 września 2020 r.¹

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRZEPISY UE W DZIEDZINIE KONTYNGENTÓW TARYFOWYCH

Spis treści

WPROWADZENIE	2
A. SYTUACJA PRAWNA PO ZAKOŃCZENIU OKRESU PRZEJŚCIOWEGO.....	3
1. PRODUKTY POCHODZĄCE ZE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA PRZYWOŻONE DO UE (I ODWROTNIE)	3
2. PRODUKTY POCHODZĄCE Z PAŃSTW TRZECICH INNYCH NIŻ ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO I PRZYWOŻONE DO UE	4
2.1. Kontyngenty taryfowe	5
2.2. Zarządzanie kontyngentami taryfowymi UE według kolejności zgłoszeń	6
2.3. Zarządzanie kontyngentami taryfowymi UE w oparciu o pozwolenia na przywóz.....	6
2.3.1. Pozwolenia na przywóz	7
2.3.2. Zabezpieczenia	8
2.4. Pozwolenia na wywóz	8
B. ODPOWIEDNIE PRZEPISY DOTYCZĄCE WYSTĄPIENIA ZAWARTE W UMOWIE O WYSTĄPIENIU	9
1. WNIOSKI O SKORZYSTANIE Z KONTYNGENTÓW TARYFOWYCH.....	9

¹ REV2 wprowadza nową sekcję A.1 i zmienia sekcję C wersji REV1.

2. ANULOWANIE WNIOSKÓW I ZWROT NIEWYKORZYSTANYCH ILOŚCI PRYZNANYCH W RAMACH KONTYNGENTÓW TARYFOWYCH.....	9
C. PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE W IRLANDII PÓŁNOCNEJ PO ZAKOŃCZENIU OKRESU PRZEJŚCIOWEGO	9
1. KONTYNGENTY TARYFOWE PRYZNANE UE PRZEZ PAŃSTWA TRZECIE.....	10
2. KONTYNGENTY TARYFOWE PRYZNANE PAŃSTWOM TRZECIM PRZEZ UE	11

WPROWADZENIE

Dnia 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej i stało się „państwem trzecim”². Umowa o wystąpieniu³ określiła okres przejściowy, który skończył się dnia 31 grudnia 2020 r. W umowie o wystąpieniu określono również, w niektórych przypadkach, postanowienia dotyczące wystąpienia mające zastosowanie po zakończeniu okresu przejściowego.

W okresie przejściowym Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo negocjowały umowę o handlu i współpracy, która została podpisana w dniu 30 grudnia 2020 r.⁴ i jest tymczasowo stosowana od dnia 1 stycznia 2021 r.⁵

Wszystkim zainteresowanym stronom, a w szczególności podmiotom gospodarczym, przypomina się o sytuacji prawnej mającej zastosowanie po zakończeniu okresu przejściowego, z uwzględnieniem umowy o handlu i współpracy (część A poniżej). W niniejszym zawiadomieniu wyjaśniono również pewne istotne postanowienia dotyczące wystąpienia zawarte w umowie o wystąpieniu (część B poniżej), a także przepisy mające zastosowanie w Irlandii Północnej po zakończeniu okresu przejściowego (część C poniżej).

Porady dla zainteresowanych stron:

Aby zaradzić skutkom opisanym w niniejszym zawiadomieniu, zwraca się w szczególności uwagę zainteresowanych stron, prowadzących przywóz na podstawie kontyngentu taryfowego, na następujące kwestie:

² Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem Unii Europejskiej.

³ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7 („umowa o wystąpieniu”).

⁴ Umowa o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, Dz.U. L 444 z 31.12.2020, s. 14.

⁵ Dz.U. L 1 z 1.1.2021, s. 1.

- zainteresowane strony powinny mieć świadomość, że pozwolenia wydane przez Zjednoczone Królestwo lub wydane podmiotom gospodarczym w Zjednoczonym Królestwie zachowały ważność wyłącznie do końca okresu przejściowego, oraz powinny mieć powyższe na względzie przy podejmowaniu decyzji biznesowych; oraz
- zainteresowane strony, które złożyły zabezpieczenia w organach Zjednoczonego Królestwa, powinny zwrócić się o potwierdzenie, że złożone zabezpieczenia zostaną zwolnione przez Zjednoczone Królestwo po zakończeniu okresu przejściowego.

Uwaga:

Niniejsze zawiadomienie nie odnosi się do:

- unijnych procedur celnych;
- przepisów UE dotyczących długu celnego;
- reguł pochodzenia.

Zawiadomienia dotyczące tych aspektów są opracowywane lub zostały opublikowane⁶.

A. SYTUACJA PRAWNA PO ZAKOŃCZENIU OKRESU PRZEJŚCIOWEGO

1. PRODUKTY POCHODZĄCE ZE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA PRZYWOŻONE DO UE (I ODWROTNIE)

W art. GOODS.18 („Wykorzystanie istniejących kontyngentów taryfowych WTO”) umowy o handlu i współpracy określono zasady wykorzystania istniejących kontyngentów taryfowych WTO, stanowiąc, że **produkty pochodzące ze Zjednoczonego Królestwa nie kwalifikują się do przywozu do Unii Europejskiej w ramach istniejących kontyngentów taryfowych WTO.**

Podobnie produkty pochodzące z Unii Europejskiej nie kwalifikują się do przywozu do Zjednoczonego Królestwa w ramach istniejących kontyngentów taryfowych WTO.

Pojęcie „istniejących kontyngentów taryfowych WTO” zdefiniowano w art. GOODS.18 ust. 2 umowy o handlu i współpracy. Jeżeli chodzi o kontyngenty taryfowe UE, to wykaz przedmiotowych kontyngentów taryfowych określono w załączniku do rozporządzenia (UE) 2019/216⁷.

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_pl

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/216 z dnia 30 stycznia 2019 r. w sprawie podziału kontyngentów taryfowych uwzględnionych w unijnej liście koncesyjnej WTO po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii, Dz.U. L 38 z 8.2.2019, s. 1.

W tym celu status pochodzenia produktów ustala się na podstawie reguł niepreferencyjnego pochodzenia obowiązujących na terytorium Strony dokonującej przywozu.

W celu wdrożenia art. GOODS.18 umowy o handlu i współpracy obowiązującej od dnia 1 stycznia 2021 r. przygotowywane są zmiany odpowiednich przepisów UE⁸.

W międzyczasie Komisja zwróciła się do właściwych organów państw członkowskich o stosowanie odpowiednich przepisów UE zgodnie z art. GOODS.18 umowy ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. oraz w odniesieniu do zgłoszeń celnych przyjmowanych od tej daty. W odniesieniu do istniejących kontyngentów taryfowych WTO zwrócono się do właściwych organów państw członkowskich o:

- przyjmowanie wniosków o wydanie pozwolenia na produkty pochodzące ze Zjednoczonego Królestwa;
- wydawanie pozwoleń dotyczących kontyngentów taryfowych na produkty pochodzące ze Zjednoczonego Królestwa; oraz
- dopuszczanie do obrotu produktów pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa w ramach tych kontyngentów taryfowych.

2. PRODUKTY POCHODZĄCE Z PAŃSTW TRZECICH INNYCH NIŻ ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO I PRZYWOŻONE DO UE

Po zakończeniu okresu przejściowego przepisy UE dotyczące kontyngentu taryfowego nie mają już zastosowania do Zjednoczonego Królestwa⁹. Wiąże się to w szczególności z następującymi konsekwencjami¹⁰:

Uwaga: W ramach przygotowań do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa UE podjęła kroki w celu zapewnienia podziału kontyngentów taryfowych uwzględnionych w unijnej liście koncesyjnej WTO w drodze procedury

⁸ Takich jak rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/761 z dnia 17 grudnia 2019 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013, (UE) nr 1308/2013 i (UE) nr 510/2014 w odniesieniu do systemu administrowania kontyngentami taryfowymi przy wykorzystaniu pozwoleń (Dz.U. L 185 z 12.6.2020, s. 24), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1988 z dnia 11 listopada 2020 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 i (UE) nr 510/2014 w odniesieniu do administrowania kontyngentami taryfowymi na przywóz według kolejności zgłoszeń (Dz.U. L 422 z 14.12.2020, s. 4), rozporządzenie Komisji (WE) nr 218/2007 z dnia 28 lutego 2007 r. otwierające wspólnotowe kontyngenty taryfowe na wina i ustalające zarządzanie tymi kontyngentami (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, s. 22) i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1518/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. otwierające kontyngent taryfowy na wermut i określające sposób zarządzania nim (Dz.U. L 335 z 20.12.2007, s. 14).

⁹ W odniesieniu do stosowania UE kontyngentów taryfowych względem Irlandii Północnej zob. część C niniejszego zawiadomienia.

¹⁰ W stosownych przypadkach niniejsze zawiadomienie dotyczy również **kontyngentów opartych na odstępstwach od reguł pochodzenia** dotyczących konkretnych produktów w odniesieniu do przywozu do UE i wywozu w ramach szeregu unijnych umów o wolnym handlu, zarządzanych według kolejności zgłoszeń.

przewidzianej w art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), w aktach prawnych WTO i UE¹¹.

2.1. Kontyngenty taryfowe

Niektóre produkty rolne, przetworzone produkty rolne, produkty przemysłowe i produkty rybołówstwa kwalifikują się do obniżonych stawek celnych w ramach kontyngentów taryfowych UE na podstawie:

- unijnej listy koncesyjnej WTO (kontyngenty taryfowe WTO)¹²;
- umów dwustronnych UE z państwami trzecimi („dwustronne kontyngenty taryfowe”)¹³; ¹⁴ lub
- autonomicznych kontyngentów taryfowych¹⁵.¹⁶

Istnieją dwa różne podejścia do zarządzania kontyngentami taryfowymi UE: zarządzanie według kolejności zgłoszeń (zob. poniżej, sekcja 2,2) oraz zarządzanie w oparciu o pozwolenia na przywóz (zob. poniżej, sekcja 2,3). To ostatnie jest obecnie stosowane wyłącznie w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na niektóre produkty rolne.

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/216 z dnia 30 stycznia 2019 r. w sprawie podziału kontyngentów taryfowych uwzględnionych w unijnej liście koncesyjnej WTO po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000, Dz.U. L 38 z 8.2.2019, s. 1; rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/386 z dnia 11 marca 2019 r. ustanawiające zasady dotyczące podziału kontyngentów taryfowych na niektóre produkty rolne uwzględnionych w unijnej liście koncesyjnej WTO po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii oraz zasady dotyczące pozwoleń na przywóz wydanych i uprawnień do przywozu przyznanych w ramach tych kontyngentów taryfowych, Dz.U. L 70 z 12.3.2019, s. 4; rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/653 z dnia 24 kwietnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 847/2006 dotyczące unijnych kontyngentów taryfowych na niektóre przetworzone lub zakonserwowane ryby, Dz.U. L 110 z 25.4.2019, s. 34.

¹² Rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi przyjętymi w ramach GATT oraz niektórymi innymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi i ustanawiające szczegółowe zasady dostosowywania kontyngentów, Dz.U. L 5 z 8.1.2000, s. 1.

¹³ Przykłady dwustronnych kontyngentów taryfowych można znaleźć w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/761 z dnia 17 grudnia 2019 r. ustanawiającym zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013, (UE) nr 1308/2013 i (UE) nr 510/2014 w odniesieniu do systemu administrowania kontyngentami taryfowymi przy wykorzystaniu pozwoleń, Dz.U. L 185 z 12.6.2020, s. 24.

¹⁴ Kontyngenty oparte na odstępstwach od reguł pochodzenia (zob. powyżej) uzgadnia się zawsze dwustronnie.

¹⁵ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1388/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe, Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 319 oraz rozporządzenie Rady (UE) 2020/1706 z dnia 13 listopada 2020 r. otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2021–2023 oraz określające sposób zarządzania tymi kontyngentami, Dz.U. L 385 z 17.11.2020, s. 3.

¹⁶ Kontyngenty taryfowe określone w ramach unijnych systemów ochrony handlu stanowią zawsze autonomiczne kontyngenty taryfowe.

Ponadto w przypadku wywozu niektórych produktów, w pewnych przypadkach UE zarządza kontyngentami taryfowymi przyznawanymi UE przez państwa trzecie w formie pozwoleń na wywóz (zob. poniżej, sekcja 2,4).

2.2. Zarządzanie kontyngentami taryfowymi UE według kolejności zgłoszeń¹⁷

Zgodnie z art. 50 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447¹⁸ organy celne sprawdzają, czy wniosek o skorzystanie z kontyngentu taryfowego, przedstawiony przez zgłaszającego w zgłoszeniu celnym do dopuszczenia do obrotu, jest ważny zgodnie z przepisami prawa unijnego otwierającymi dany kontyngent taryfowy. Jeżeli wniosek zostaje przyjęty, organy celne przekazują go Komisji, która przyznaje daną ilość zgodnie z art. 51 tego rozporządzenia.

Po zakończeniu okresu przejściowego organy celne Zjednoczonego Królestwa nie będą już mogły przyjmować wniosków podmiotów gospodarczych o korzystanie z unijnych kontyngentów taryfowych. Zgłoszenia przyjmowane przez organy celne Zjednoczonego Królestwa po zakończeniu okresu przejściowego nie kwalifikują się do skorzystania z unijnych kontyngentów taryfowych.

2.3. Zarządzanie kontyngentami taryfowymi UE w oparciu o pozwolenia na przywóz¹⁹

Niektórymi kontyngentami taryfowymi UE na produkty rolne²⁰ zarządza się w oparciu o pozwolenia wydawane przez państwo członkowskie²¹ zgodnie z przepisami ustanowionymi we właściwych aktach Komisji.

¹⁷ Niniejsza sekcja dotyczy również **kontyngentów opartych na odstępstwach od reguł pochodzenia** dotyczących konkretnych produktów w odniesieniu do przywozu do UE i wywozu w ramach szeregu unijnych umów o wolnym handlu, zarządzanych według kolejności zgłoszeń.

¹⁸ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny, Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558.

¹⁹ Zob. również <https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/farming/eu-agriculture-and-brexiteu-pl>.

²⁰ Zob. rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/760 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad administrowania kontyngentami taryfowymi na przywóz i wywóz podlegającymi systemowi pozwoleń oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wnoszenia zabezpieczeń w ramach administrowania kontyngentami taryfowymi, Dz.U. L 185 z 12.6.2020, s. 1. oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/761 z dnia 17 grudnia 2019 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013, (UE) nr 1308/2013 i (UE) nr 510/2014 w odniesieniu do systemu administrowania kontyngentami taryfowymi przy wykorzystaniu pozwoleń, Dz.U. L 185 z 12.6.2020, s. 24

²¹ Zob. art. 184 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671) oraz art. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1237 z dnia 18 maja 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zasad

2.3.1. Pozwolenia na przywóz

Wnioskodawcy muszą złożyć swój wniosek o pozwolenie na przywóz właściwym organom państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę i w którym są zarejestrowani do celów podatku VAT²². Zgodnie z art. 176 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 pozwolenie wydane przez dane państwo członkowskie jest ważne w odniesieniu do przywozu produktów dokonywanego w dowolnym miejscu na obszarze celnym UE.

W przypadku unijnych kontyngentów taryfowych podlegających systemowi pozwoleń, prawa i obowiązki wynikające z pozwoleń, przyznanych przez organy wydające te pozwolenia w Zjednoczonym Królestwie (tzw. brytyjskie pozwolenia), nie są już ważne w UE po zakończeniu okresu przejściowego²³. Po zakończeniu okresu przejściowego administracje celne UE nie będą już akceptować wspomnianych pozwoleń.

Po zakończeniu okresu przejściowego pozwolenia posiadane przez podmioty gospodarcze w Zjednoczonym Królestwie tracą ważność. Dotyczy to również przekazywania²⁴ pozwolenia wydanego przez właściwy organ państwa członkowskiego, przed zakończeniem okresu przejściowego, podmiotowi gospodarczemu mającemu siedzibę w Zjednoczonym Królestwie²⁵.

dotyczących zwalniania i przepadku zabezpieczeń złożonych w odniesieniu do takich pozwoleń, Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 1.

²² Zob. art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiającego wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz, Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13; oraz art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/760 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad administrowania kontyngentami taryfowymi na przywóz i wywóz podlegającymi systemowi pozwoleń oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wnoszenia zabezpieczeń w ramach administrowania kontyngentami taryfowymi, Dz.U. L 185 z 12.6.2020, s. 1.

²³ Por. również, w odniesieniu do niektórych kontyngentów taryfowych, art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/386 z dnia 11 marca 2019 r. ustanawiającego zasady dotyczące podziału kontyngentów taryfowych na niektóre produkty rolne uwzględnionych w unijnej liście koncesyjnej WTO po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii oraz zasady dotyczące pozwoleń na przywóz wydanych i uprawnień do przywozu przyznanych w ramach tych kontyngentów taryfowych, Dz.U. L 70 z 12.3.2019, s. 4.

²⁴ Zgodnie z art. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237 w pewnych okolicznościach możliwe jest przeniesienie praw wynikających z pozwoleń na przejmującego. Odbywa się to na podstawie wniosku tytularnego posiadacza pozwolenia do organu, który wydał oryginał pozwolenia.

²⁵ Por. również, w odniesieniu do niektórych kontyngentów taryfowych, art. 2 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/386.

Pozwolenia wydane przez organy wydające pozwolenia w UE i posiadane przez unijne podmioty gospodarcze pozostają ważne na terenie UE²⁶.

2.3.2. Zabezpieczenia

Zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237 niektóre pozwolenia podlegają wymogowi zabezpieczenia wnoszonego organowi państwa członkowskiego wydającego pozwolenie. Zabezpieczenie to zostaje zwolnione po dokonaniu przywozu, z zastrzeżeniem przepisów określonych w art. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237.

Po zakończeniu okresu przejściowego przepisy UE dotyczące zwrotu zabezpieczenia nie będą już mieć zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. W przypadku gdy podmioty gospodarcze wniosły zabezpieczenia w organach Zjednoczonego Królestwa, powinny zwrócić się do tych organów o potwierdzenie obowiązujących przepisów dotyczących zwalniania zabezpieczeń.

2.4. Pozwolenia na wywóz

W celu zarządzania niektórymi kontyngentami taryfowymi dostępnymi dla eksporterów z Unii do państw trzecich, prawo UE, w oparciu o umowy międzynarodowe, przewiduje system unijnych pozwoleń („pozwolenia na wywóz”), które mogą być wydawane przez administracje krajowe eksporterom pragnącym skorzystać z danego kontyngentu taryfowego^{27, 28}.

Pozwolenie na wywóz wydane przez Zjednoczone Królestwo przestaje obowiązywać, w przypadku gdy wywóz danej przesyłki jest dokonywany lub zapewniony po zakończeniu okresu przejściowego.

Ponadto pozwolenia na wywóz mogą podlegać wpłacie zabezpieczenia. W tym przypadku zastosowanie ma sekcja 2.3.2 niniejszego zawiadomienia, tj. po zakończeniu okresu przejściowego unijne prawo dotyczące zwalniania zabezpieczeń nie będzie miało zastosowania do Zjednoczonego Królestwa.

²⁶ Por. również, w odniesieniu do niektórych kontyngentów taryfowych, art. 2 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/386.

²⁷ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/761 z dnia 17 grudnia 2019 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013, (UE) nr 1308/2013 i (UE) nr 510/2014 w odniesieniu do systemu administrowania kontyngentami taryfowymi przy wykorzystaniu pozwoleń, Dz.U. L 185 z 12.6.2020, s. 24.

²⁸ Pozwolenia na wywóz mleka i przetworów mlecznych nie mogą być przenoszone, zob. art. 7 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/760 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad administrowania kontyngentami taryfowymi na przywóz i wywóz podlegającymi systemowi pozwoleń oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wnoszenia zabezpieczeń w ramach administrowania kontyngentami taryfowymi, Dz.U. L 185 z 12.6.2020, s. 1.

B. ODPOWIEDNIE PRZEPISY DOTYCZĄCE WYSTĄPIENIA ZAWARTE W UMOWIE O WYSTĄPIENIU

Art. 49 ust. 3 umowy o wystąpieniu stanowi, że przepisy UE dotyczące zarządzania kontyngentami taryfowymi²⁹ zarządzanymi według kolejności zgłoszeń (w tym dotyczące anulowania wniosku i zwrotu niewykorzystanego przyznanego kontyngentu) nadal obowiązują, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- wniosek został przyjęty przez organy Zjednoczonego Królestwa przed zakończeniem okresu przejściowego; oraz
- dokumenty potwierdzające zostały przekazane organom celnym Zjednoczonego Królestwa³⁰ przed zakończeniem okresu przejściowego.

1. WNIOSKI O SKORZYSTANIE Z KONTYNGENTÓW TARYFOWYCH

W przypadku spełnienia warunków określonych w art. 49 ust. 3 umowy o wystąpieniu (zob. powyżej) Komisja przyznała ilości na podstawie wniosków złożonych przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 51 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2447, a następnie powiadomiła o ilościach przyznanych Zjednoczonemu Królestwu.

2. ANULOWANIE WNIOSKÓW I ZWROT NIEWYKORZYSTANYCH ILOŚCI PRYZNANYCH W RAMACH KONTYNGENTÓW TARYFOWYCH

W przypadku spełnienia warunków określonych w art. 49 ust. 3 umowy o wystąpieniu (zob. powyżej) organy celne Zjednoczonego Królestwa:

- bezzwłocznie zwrócą wszelkie ilości błędnie przyznane w ramach kontyngentów taryfowych zgodnie z przepisami art. 52 rozporządzenia (UE) 2015/2447; oraz
- odpowiednio unieważnią wniosek lub dokonają zwrotu przyznanej ilości, w przypadku gdy organy celne Zjednoczonego Królestwa unieważnią zgłoszenie celne (przed przyznaniem kontyngentu lub po jego przyznaniu) w odniesieniu do towarów będących przedmiotem wniosku o skorzystanie z kontyngentu taryfowego.

C. PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE W IRLANDII PÓLNOCNEJ PO ZAKOŃCZENIU OKRESU PRZEJŚCIOWEGO

Po zakończeniu okresu przejściowego stosuje się Protokół w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej („protokół IE/NI”)³¹. Protokół IE/NI, którego początkowy okres stosowania

²⁹ Tytuł II rozdział 1 sekcja 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny, Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558.

³⁰ Zgodnie z art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2447 zgłaszający przedkłada dokumenty potwierdzające organom celnym, przy czym organy te jedynie przekazują wniosek do Komisji.

wynosi 4 lata po zakończeniu okresu przejściowego, podlega okresowemu zatwierdzaniu przez Zgromadzenie Ustawodawcze Irlandii Północnej³².

Zgodnie z protokołem IE/Ni pewne przepisy prawa UE mają zastosowanie również do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. Ponadto UE i Zjednoczone Królestwo uzgodniły w protokole IE/Ni, że w zakresie, w jakim przepisy UE mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, Irlandia Północna jest traktowana jak państwo członkowskie³³.

Przepisy prawa UE mające zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium w odniesieniu do Irlandii Północnej obejmują unijne przepisy prawa celnego i obowiązki wynikające z umów międzynarodowych zawartych przez Unię albo przez państwa członkowskie działające w jej imieniu, albo wspólnie przez Unię i jej państwa członkowskie, w zakresie, w jakim odnoszą się do handlu towarami między Unią a państwami trzecimi³⁴.

Protokół IE/Ni stanowi również wyraźnie, że wszelkie odniesienia do obszaru celnego Unii zawarte w mających zastosowanie postanowieniach umowy o wystąpieniu i protokołu IE/Ni oraz w przepisach prawa Unii mających na podstawie protokołu IE/Ni zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium w odniesieniu do Irlandii Północnej, odczytuje się jako obejmujące Irlandię Północną³⁵. Oznacza to, że UE i Zjednoczone Królestwo uzgodniły, że w zakresie, w jakim przepisy celne UE mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium w odniesieniu do Irlandii Północnej, Irlandia Północna jest traktowana – do celów stosowania tych przepisów – jak gdyby była częścią obszaru celnego Unii.

Jednocześnie zważywszy na fakt, że Irlandia Północna stanowi część obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa, nie będzie traktowana jako część obszaru celnego Unii w odniesieniu do praw i obowiązków państw trzecich (w tym krajów partnerskich UE objętych uzgodnieniami preferencyjnymi)³⁶.

Konkretnie rzecz biorąc, po zakończeniu okresu przejściowego oznacza to m.in., co następuje:

1. KONTYNGENTY TARYFOWE PRYZNANE UE PRZEZ PAŃSTWA TRZECIE

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej nie korzysta z kontyngentów taryfowych przyznanych UE przez państwa trzecie w ramach preferencji.

³¹ Art. 185 umowy o wystąpieniu.

³² Art. 18 protokołu IE/Ni.

³³ Art. 7 ust. 1 umowy o wystąpieniu w związku z art. 13 ust. 1 protokołu IE/Ni.

³⁴ Art. 5 ust. 3 i 4 oraz sekcje 1 i 4 załącznika 2 do protokołu IE/Ni.

³⁵ Art. 13(1) protokołu IE/Ni. Bez względu na art. 4 protokołu IE/Ni, jako że art. 13 ust. 1 działa „[n]iezależnie od wszelkich innych postanowień niniejszego Protokołu”.

³⁶ Art. 4 protokołu IE/Ni.

Oznacza to, że towary pochodzące z Irlandii Północnej nie są objęte takimi kontyngentami.

2. KONTYNGENTY TARYFOWE PRYZYGNANE PAŃSTWOM TRZECIM PRZEZ UE

Zgodnie z protokołem przepisy unijnego prawa celnego mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium w odniesieniu do Irlandii Północnej. Przepisy te oznaczają, że unijne środki taryfowe, w tym kontyngenty taryfowe przewidziane we Wspólnej Taryfie Celnej lub w stosownych umowach międzynarodowych, miałyby co do zasady zastosowanie względem takich towarów przywożonych do Irlandii Północnej, co do których uznaje się, że istnieje ryzyko, że zostaną one następnie przemieszczone do Unii.

Jednocześnie umowy dwustronne między Unią a Zjednoczonym Królestwem wynikające z protokołu nie powodują powstania praw i obowiązków państw trzecich. W związku z tym żaden przywóz na podstawie unijnych przywozowych kontyngentów taryfowych lub innych kontyngentów przywozowych mających zastosowanie do towarów pochodzących z państwa trzeciego wprowadzonych do Irlandii Północnej nie może zostać zaliczony na poczet praw tego państwa trzeciego wobec Unii, chyba że tak postanowi rzeczne państwo trzecie. Sytuacja ta stwarza zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania jednolitego rynku Unii i dla integralności wspólnej polityki handlowej ze względu na możliwość obchodzenia unijnych kontyngentów taryfowych lub innych kontyngentów przywozowych.

Aby wyeliminować to ryzyko, w rozporządzeniu (UE) 2020/2170³⁷ przewidziano, że unijne kontyngenty taryfowe i inne kontyngenty przywozowe **są dostępne wyłącznie w odniesieniu do towarów przywożonych i dopuszczonych do swobodnego obrotu w Unii, a nie w Irlandii Północnej.**

Po dopuszczeniu do obrotu w Unii, towar, który skorzystał z unijnego kontyngentu taryfowego lub innego kontyngentu przywozowego, może zostać przemieszczony do Irlandii Północnej, ponieważ przemieszczanie takie należy uznać za przemieszczanie wewnętrzne w ramach unii celnej UE.

Ogólne informacje o przepisach UE stosujących się do kontyngentów taryfowych można znaleźć na stronach internetowych Komisji dotyczących kontyngentów taryfowych (https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/farming/eu-agriculture-and-brex-it_pl) oraz https://ec.europa.eu/taxation-customs/business/calculation-customs-duties/what-is-common-customs-tariff/tariff-quotas_en). W razie potrzeby na stronach tych będą zamieszczane dodatkowe informacje.

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej
Dyrekcja Generalna ds. Handlu

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2170 z dnia 16 grudnia 2020 r. dotyczące stosowania unijnych kontyngentów taryfowych i innych kontyngentów przywozowych (Dz.U. L 432 z 21.12.2020, s. 1).

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa